

catequesi quaresmal

a partir del CD "40 dies" del grup CTF

Zon diumenge de quaresma (cicle C)

"El Tabor" (la muntanya del Senyor)

Quina connotació té la muntanya alta pels israelites?

Pàgina 2

El núvol lluminós

Quin element va acompanyar el poble d'Israel durant tota la seva travessa pel desert?

Pàgina 2-3

La veu del Pare

En quin altre moment es manifesta també la veu del Pare sobre Jesús el Fill?

Pàgina 4

Deixa que la Paraula ressoni dins teu!

FEM-HI TRES CABANES (Mt 17, 1-9; Sl 26)

(Sol) mim Do Re
He pujat a la muntanya del Senyor,
mim Do Re
d'Ell em ve la força i el triomf,
mim Do Re
davant meu Ell s'ha transfigurat,
Do lam Re
he pogut contemplar la seva glòria.

Sobre meu resplendeix el meu Senyor,
s'apareix la seva santedat.
Una llum ha brillat enmig del món,
la foscor no ha pogut ofegar-la...

Do Re mim
Una cosa he demanat al meu Senyor
Do Re
i la desitjo amb tot el cor!

Sol Re mim
Vull contemplar la vostra glòria,
Do lam Do Re
vull habitar a la vostra presència.

Sol Re mim
Vull arribar davant vostre,
Do lam Re
Déu meu, no us amagueu!

Heu il·luminat la meua vida
amb la claror de la vostra mirada.
Oh! Que n'estem de bé aquí dalt!
Do Re Sol
Senyor, fem-hi tres cabanes!

M'ha cobert un núvol lluminós
i una veu ha parlat del cel estant:
"És aquest el meu Fill estimat,
en qui m'he complagut; escolteu-lo".

Una cosa...

Vull contemplar...

Escoltem la cançó!

Quan escoltis la cançó
deixa que la música i la
lletra et puguin
interpel·lar.

Si ho necessites la pots
escoltar més d'una
vegada.

Si t'agrada cantar, fes-la
teva i, si amés toques la
guitarra, prova de tocar-la
tu mateix/a.

Marca les expressions o
frases que més et
sorprenquin, encara que
no les acabis d'entendre
del tot.

Si vols, quan facis
pregària, pots repetir la
tornada com a cant
meditatiu...

2

Agafa l'evangeli i llegeix amb atenció la cita Mt 17, 1-9

Del text de la transfiguració que apareix cada any en el segon diumenge de Quaresma podem destacar dos detalls que són significatius i que cal conèixer per a entendre'l bé:

a) *La muntanya alta*

Per a entendre la importància de la muntanya hem de ser ben conscients de la concepció de l'espai en la Bíblia. L'home bíblic pensava que la terra era el lloc de l'home i el cel era el lloc de Déu. Només cal recordar el passatge de Babel, a Gn 11, i com els homes intenten, amb la construcció d'una gran torre, arribar fins al lloc on habita Déu. És aquesta una muntanya altíssima que volen construir els homes amb les seves mans i que no és una obra aprovada per Déu.

Per tant, com més t'apropaves al cel, com més amunt anaves, més a prop de Déu estaves. Per això les muntanyes es convertiran en el lloc privilegiat d'encontre entre Déu i els homes. Assenyalem alguns moments destacats d'aquesta trobada entre Déu i els homes:

- La muntanya de Morià (Gn 22), on Déu demanarà a Abraham que sacrifiqui el seu fill: «Pren Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, i vés-te'n al país de Morià. Allà, a dalt de la muntanya que jo t'indicaré, ofereix-me'l en holocaust» (Gn 22,2)
- La muntanya del Sinaí, on Déu donarà a Moisès els 10 manaments (Ex 20), però, i això és molt important per al nostre tema, que també és el lloc on Déu es revela a tot el poble: «Que estiguin preparats per al tercer dia, perquè el tercer dia el Senyor baixarà a la muntanya del Sinaí a la vista de tot el poble.» (Ex 19,11)

- La muntanya del Carmel serà el lloc on el profeta Elies mostrarà la força de l'únic Déu davant el fracàs dels profetes dels déus falsos (1Re 18).
- A la muntanya de l'Horeb el mateix profeta Elies té experiència de la presència de Déu i de trobada amb Ell. Val la pena fixar-s'hi especialment: «¹¹ El Senyor li digué: «Surt i estigues dret davant meu dalt la muntanya, que hi passaré jo, el Senyor.» Aleshores s'aixecà de davant el Senyor un vent huracanat i violent que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques, però en aquell vent el Senyor no hi era. Després del vent va venir un terratrèmol, però el Senyor tampoc no era en el terratrèmol. ¹² Després del terratrèmol va arribar foc, però el Senyor tampoc no era en aquell foc. Després del foc es va alçar el murmuri d'un ventijol suau. ¹³ En sentir-lo, Elies es tapà la cara amb el mantell, va sortir de la cova i es quedà dret a l'entrada.» (1Re 19,11-13).

→ Aquests textos ens ajuden a adonar-nos com a l'Antic Testament pujar a la muntanya té molt a veure amb el fet de trobar-se amb el Senyor. Per tant, quan l'evangelista ens diu que Jesús pren a tres dels seus deixebles i els fa pujar a una muntanya ens predisposa a ser espectadors d'una trobada entre Déu i els homes.

b) *El núvol lluminós*

El núvol lluminós es converteix també un element molt significatiu si llegim alguns textos de l'Antic Testament:

- En la sortida d'Egipte, quan el faraó amb l'exèrcit egipci perseguia el poble d'Israel,

Les paraules "clau" del text són la muntanya alta com a lloc de la manifestació de Déu, el núvol lluminós i la veu del Pare.

núvol que era signe de la presència de Déu: «²¹ El Senyor caminava al davant d'ells, de dia en una columna de núvol per mostrar-los el camí, i de nit en una columna de foc per fer-los llum; així podien caminar tant de dia com de nit. ²² La columna de núvol durant el dia i la columna de foc durant la nit, no van deixar mai de guiar el poble.» (Ex 13,21-22)

- Abans de passar el Mar a peu eixut, el narrador ens diu que el núvol és tant lluminós que il·lumina la fosca: «Hi havia el núvol i la fosca, però el núvol il·luminava la nit.» (Ex 14,20)
- També el llibre de l'Èxode ens diu que el núvol manifesta al poble la glòria de Déu: «I mentre Aaron parlava a tota la comunitat dels israelites, ells es van girar cap al desert i van veure la glòria del Senyor que s'apareixia en el núvol.» (Ex 16,10).

- Déu mateix li diu a Moisès que estarà present en un núvol espès: «El Senyor va dir a Moisès: “Jo et vindré a trobar enmig d'un núvol espès, perquè el poble em senti quan parlaré amb tu i així creguin en tu per sempre.”» (Ex 19,9).
- Un núvol cobria la tenda del tabernacle que contenia l'arca de l'aliança durant el camí pel desert i així el poble hi reconeixia la presència de Déu: «⁹Tan bon punt Moisès hi entrava, la columna de núvol baixava i es quedava a l'entrada de la tenda: era el moment en què el Senyor parlava amb Moisès.¹⁰ Quan el poble veia que la columna de núvol es quedava a l'entrada de la tenda, tothom es prosternava a l'entrada de la seva pròpia tenda.» (Ex 33,9-10); «³⁴ Llavors el núvol va cobrir la tenda del trobament, i la presència gloriosa del Senyor omplí tot el tabernacle. ³⁵ Moisès ja no pogué entrar a la tenda,

[segueix a la pàgina següent...](#)

Analitza la teva realitat a la llum de l'Evangeli...

1. Tens algun lloc especial per a tu en el qual t'agradi fer experiència de pregària i trobada amb Déu? On és? per què aquest lloc és tan especial per a tu? (pot ser tant una capella, església, santuari, ermita; com també un espai obert: una muntanya, un paisatge, una cova... o fins i tot un racó especialment recollit de casa teva o de la teva habitació...)
2. Qui t'acompanya i t'il·lumina el camí en els moments que necessites sentir a prop la presència gloriosa del Senyor?
3. Compara aquesta pujada a la muntanya alta de la Transfiguració amb el relat de la pujada de Jesús al calvari (Jn 19, 16-37) Creus que hi ha relació? Quina?
4. Per què creus que no ens podem quedar a la muntanya i fer-hi tres cabanes?

Una cosa he demanat al meu Senyor i la desitjo amb tot el cor...
vull contemplar la vostra glòria!

perquè s'hi havia posat el núvol i la presència gloriosa del Senyor havia omplert tot el tabernacle.» (Ex 40,34-35).

- Finalment, també al temple de Jerusalem construït pel Rei Salomó el núvol assenyalarà que Déu l'omple amb la seva presència: «¹⁰ Quan els sacerdots hagueren sortit del lloc sant, el núvol va omplir el temple del Senyor. ¹¹ Els sacerdots no hi podien oficiar. El núvol ho impedia, ja que la presència gloriosa del Senyor havia omplert el seu temple.» (1Re 8,10-11)

→ Tenint present tots aquests textos, podem dir sense equivocar-nos que el núvol lluminós és senyal de la presència gloriosa de Déu.

Què significa pujar a la muntanya?

L'experiència dels deixebles

Podem afirmar que per als deixebles pujar a la muntanya del Tabor va ser viure una veritable Teofania (=manifestació de Déu)

- *La transfiguració de Jesús:* Jesús se'ls presenta amb tot el seu resplendor i la seva glòria. La divinitat de Jesús, amagada en la seva humanitat, queda manifestada en tot el seu esplendor a la vista dels deixebles. Les paraules de Jesús baixant de la muntanya: «No digueu res a ningú d'aquesta visió fins que el Fill de l'home hagi ressuscitat d'entre els morts», ens recorden que aquesta transfiguració és una anticipació del moment en el qual la glòria de Jesús serà manifestada en la seva plenitud: el moment de la resurrecció. Sembla com si Jesús volgués preparar als seus deixebles per a un moment molt dur: el moment en el qual la seva glòria serà no sols amagada sinó quasi negada, el moment de la creu. És com si Jesús els digués (i ens digués a nosaltres) quan em veureu clavats a la creu, recordeu aquest moment de manifestació plena de glòria, poder i divinitat.
- *Les paraules del Pare:* Del núvol lluminós, que com ja hem explicat és el signe de la presència de Déu, se sent una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». El Pare els presenta Jesús com el seu Fill.
- *Moisès i Elies:* Moisès és l'autor del Pentateuc i Elies un representant dels Profetes. Aquests dos personatges són els

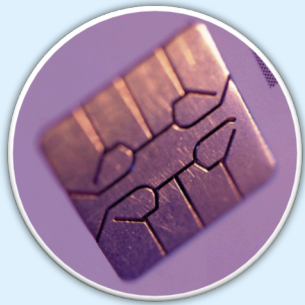
"Vull contemplar la vostra glòria,
vull habitar a la vostra presència.
Vull arribar davant vostre,
Déu meu, no us amagueu!"

Salm 26

representants de tot l'Antic Testament, que testimonien a favor de Jesús. Per a poder donar com a vàlida una afirmació calia el suport de dos testimonis. Les paraules del Pare i, per tant, la presentació de Jesús com a Fill de Déu amb tota la seva majestat i glòria, no podien tenir millors testimonis.

→ Per això són del tot comprensibles les paraules de Pere: «Senyor, és bo que estiguem aquí dalt. Si vols, hi faré tres cabanes: una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies». Qui no es voldria quedar a la muntanya? Però no és possible. Cal baixar i tornar a la vida de cada dia, però això sí, amb la força i la llum que els dona haver pujat a la

Recorda!

La nostra pregària pot i ha de tenir diverses dimensions:

- **Pregària d'adoració:** reconèixer-nos davant la presència de Déu i contemplar la seva bellesa tot lloant-lo a Ell així com també l'obra de les seves mans.
- **Pregària d'acció de gràcies:** per a agrair-li tots els dons amb els quals Déu omple les nostres vides
- **Pregària de perdó:** tot reconeixent els nostres pecats
- **Pregària de petició:** presentant-li a Déu les necessitats pròpies, les dels nostres familiars i amics i les de tot el món.

La nostra muntanya és la pregària

També nosaltres hem de fer experiència de pujar a la muntanya. La nostra muntanya és la pregària. És allí on ens trobem amb Déu. És allí on renovem les nostres forces per a afrontar la vida de cada dia. Si mai no pugem a la muntanya, no ens adonarem que Déu sempre hi és, que Déu ens guia, que ens dóna ànims, que il·lumina el nostre camí.

Possibles activitats:

- 1) Preparar el lloc que durant aquesta Quaresma es pot convertir en la nostra muntanya:
 - a. Com a grup: destinar un espai de l'Església o de la nostra Sala, que podem ambientar amb una creu o una icona o amb la Bíblia,... que es convertirà en la nostra muntanya, en el lloc que utilitzarem aquest temps de Quaresma per a fer la nostra pregària de grup
 - b. Individualment: igualment a la nostra habitació preparar un espai que sigui la nostra muntanya personal i cada matí i cada vespre visitar-lo tot fent pregària.
- 2) Escriure alguna pregària que podem oferir al mossèn per a llegir-les a l'Eucaristia d'aquest diumenge
- 3) Reflexionem sobre la nostra pregària personal:

	Reflexiona	Conclusions
Pregària diària	Prego cada dia? Hi trobo el sentit? Penso que em pot ajudar?	
Pregària comunitària	M'ajuda pregar en grup? Com podem millorar la nostra pregària de grup?	
Eucaristia	La missa del diumenge és el lloc privilegiat on em troba amb Déu?	

- 4) Preparar una Vetlla de pregària entorn de la Creu per a un dia de Quaresma o de Setmana Santa, a la qual es podria convidar a la Comunitat cristiana de la parròquia; o participar a alguna vetlla de la creu o Via Crucis que es faci aquests dies a la parròquia.